

MANIFESTOS, REGULACIONS I PROHIBICIONS. PROHIBIR O REGULAR?

Xavier Martorell i Gispert

Durant l'any 2002, s'han dut a terme un seguit d'actes per a commemorar la celebració de l'Any Gaudí i l'Any Verdaguer, actes ben lluïts i que tothom té presents en la memòria.

Però, per a qui no ho recordi, val a dir que el 2002 també va ser declarat, per part de l'Assemblea de les Nacions Unides, Any Internacional de les Muntanyes. D'entre els seus objectius, cal destacar la conservació dels ecosistemes, la protecció de la cultura de muntanya i el seu desenvolupament sostenible.

Creiem convenient fer algunes valoracions de les problemàtiques que més afecten aquesta activitat tan arrelada a casa nostra:

Els muntanyencs que des de fa dos segles caminem per les muntanyes amb finalitats científiques o d'exploració som conscients que les muntanyes constitueixen una reserva de la biodiversitat, de diversitat cultural i paisatgística. Es tracta, doncs, d'ecosistemes extremadament fràgils a l'acció de l'home. És evident que molts dels seus efectes, en forma

d'erosió, contaminació d'aigües, canvi climàtic, desenvolupament urbànic desmesurat, pèrdua dels valors culturals... es deixen sentir de forma especial en aquestes zones sensibles.

Per a nosaltres, el muntanyisme no és solament una pràctica esportiva, sinó, sobretot, un estil de vida que afavoreixi el desenvolupament d'uns valors socials i educatius en relació amb les persones i el medi natural que els envolta. Nosaltres volem continuar a la muntanya practicant l'esport que més ens agrada i contribuint, en

"Pirineu Català". Autor: Antonio M. Fenoy Gómez.

la mesura de les nostres possibilitats, al desenvolupament de la seva població i la conservació dels seus ecosistemes, realitzant les nostres activitats amb criteris de bona conducta, exercitant el nostre dret a la llibertat de circulació sense més limitacions que les que estableixin les lleis, basades en arguments tècnics i científics.

La muntanya és el terreny de joc dels muntanyencs i nosaltres no estem del tot satisfets de l'evolució de la normativa ambiental projectada sobre les activitats que s'hi practiquen. Encara que la protecció de la muntanya és compatible amb el seu ús per a gaudir-la, les nostres activitats s'han vist minvades en els últims anys per prohibicions i restriccions, que en massa ocasions estaven mancades de justificació científica.

A partir de la Llei de Esport, en el marc de les competències del Consejo Superior de Deportes, s'afirma que "s'ha de col·laborar en matèria de medi ambient i en defensa de la naturalesa amb organismes públics i amb les Federacions que hi estan relacionades". Per tant, en el si de les Federacions Autonòmiques, els 1.000 clubs associats i els aproximadament 300.000 esportistes que els integren,

representen un sector ampli que per força ha de tenir alguna opinió en relació a aquesta problemàtica.

Des dels clubs de muntanya i les Federacions, s'han potenciat infraestructures i serveis per al desenvolupament de les seves activitats amb una xarxa extensa de camins senyalitzats (GR i PR) on milers de turistes i amants de la naturalesa passen diàriament pels més de 50.000 quilòmetres que travessen totes les Comunitats Autònomes. També s'ha creat una important xarxa de refugis (instal·lacions dignes per a poder -hi pernoctar prioritzant mesures de millora de la gestió ambiental), s'han equipat zones i parets per a la pràctica de l'escalada (una de les millors escoles de tot el món) i han aparegut milers de publicacions de tot tipus (amb ressenyes, rutes, mapes...).

És per tot això que ens trobem en el moment de reclamar que els organismes que administren els espais naturals protegits i ordenen el territori reconeguin de forma clara i activa les Federacions Autonòmiques de Muntanyisme i els seus clubs associats com a interlocutors vàlids i necessaris per a la gestió de les seves activitats esportives en les muntanyes protegides.

En resum, els muntanyencs reivindicuem un ús responsable de la muntanya que permeti preservar el nostre valuós patrimoni natural i cultural, convençuts que l'activitat esportiva és compatible amb la conservació de la naturalesa i, més en concret, amb la declaració i gestió dels Espais Naturals Protegits. Desitgem arribar al més ampli consens sobre l'ús dels territoris de muntanya, sobre l'activitat humana i sobre el seu desenvolupament sostenible.

Per tant, proposem un model de muntanya que sigui un espai regenerador, un punt de trobada entre l'home i la naturalesa on prevalguin els valors espirituals i esportius davant de qualsevol tipus d'ambició empresarial, mercantilista, econòmica o financera. Som conscients que la muntanya posseeix uns valors ambientals socials i culturals únics, constituint una reserva d'aigua, flora i fauna salvatge. Malgrat això, consisteix, bàsicament, en un símbol de bellesa i de puresa que transforma els homes. Defensem una explotació racional i sostenible dels recursos naturals, promovent aquelles activitats tradicionals que siguin compatibles amb un medi fràgil i valuós.

"Montsant. La Bisbal de Falset" Autor: Antonio M. Fenoy Gómez.